

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - e-mail: clfrat@comunioneliberazione.org

Mediolan, 2 stycznia 2020 r.

Drodzy przyjaciele,

ileż razy w ostatnich latach mówiliśmy sobie – posługując się słowami papieża Franciszka – że przeżywamy rzeczywistą „epokową przemianę”. Przejawy owej radykalnej zmiany są coraz bardziej widoczne w relacjach między ludźmi, w społeczeństwie, w instytucjach i pod każdą szerokością geograficzną. Z kolei w Krajach o tradycyjnej kulturze chrześcijańskiej coraz wyraźniej widać, że kontekst społeczny nie jest już w stanie podtrzymywać wartości chrześcijańskich, które przez wieki charakteryzowały życie osób.

Ta głęboka przemiana, przez którą przechodzimy, jest dla nas wielką prowokacją, by niczego z góry nie uważać za oczywiste i zmusza nas do codziennego zadawania sobie pytania o naszą nadzieję, o to, co pozwala nam wstać rano, iść do pracy, kochać, nie gorszyć się naszymi ograniczeniami, stawiać czoło życiu bez lęku i przemocy w relacjach. Jak wielokrotnie mówiliśmy, jesteśmy wezwani do dokonania skoku samoświadomości.

W takim kontekście, z nieznaną do niedawna siłą i oczywistością, wyłonił się dramat seksualnego wykorzystywania małoletnich, w który niestety są zamieszane także osoby ze środowiska Kościoła.

Jak wiecie, papież Franciszek, podążając śladem nauczania papieża Benedykta XVI, wziął sobie ten problem „do serca”, prosząc całą rzeczywistość Kościoła, by w obliczu tej straszliwej rany nie odwracała głowy w drugą stronę: „Przestępstwa związane z wykorzystywaniem seksualnym obrażają naszego Pana, powodując u ofiar szkody fizyczne, psychiczne i duchowe oraz szkodzą wspólnocie wiernych. Aby takie zjawiska, w jakichkolwiek formach, nie miały więcej miejsca, potrzebne jest nieustanne i głębokie nawrócenie serc, potwierdzone konkretnymi i skutecznymi działaniami, które angażowałyby wszystkich w Kościele, tak aby osobista świętość i zaangażowanie moralne mogły przyczynić się do krzewienia pełnej wiarygodności przepowiadania ewangelicznego i skuteczności misji Kościoła. Staje się to możliwe tylko dzięki łasce Ducha Świętego rozlanej w sercach, ponieważ zawsze musimy pamiętać słowa Pana Jezusa, że «beze Mnie nic nie możecie uczynić» (J 15, 5). Chociaż wiele już uczyniono, musimy nadal uczyć się z gorzkich lekcji przeszłości, aby patrzeć z nadzieją w przyszłość”(Franciszek, *Vos estis lux mundi*, List apostolski w formie „Motu proprio”, 7 maja 2019 r.).

Z tego pełnego bólu zatroskania Papieża zrodziła się inicjatywa Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia, która wyraźnie zażądała od wszystkich stowarzyszeń i ruchów – a zatem także od Comunione e Liberazione – opracowania własnych zasad regulujących tę sprawę, jako pomoc w podejmowaniu tego problemu z większą świadomością.

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

W minionych miesiącach, aby odpowiedzieć na wymóg Dykasterii, wykonaliśmy pracę, w której staraliśmy się uwzględnić otrzymane wskazówki, wychodząc od oryginalności doświadczenia charyzmatu, który został nam dany.

Zasady te są obecnie dostępne w różnych językach na stronie internetowej ruchu www.clonline.org, wraz z informacjami o składzie osobowym, zadaniach i danych kontaktowych Komisji, do której będzie można się zwracać w przypadku ewentualnych zgłoszeń lub z prośbami o pomoc.

To jest właśnie ów skok dojrzałości, o który proszeni są wszyscy, w szczególności zaś sposób nauczyciele i wychowawcy, którzy w naturalny sposób są zaangażowani w działania ruchu z małoletnimi.

Krok, do którego jesteśmy zaproszeni dotyczy przede wszystkim pogłębienia naszej samoświadomości: ta okoliczność, faktycznie, może pomóc nam lepiej zrozumieć przywołanie ks. Giussaniego do dziewictwa jako wymiaru życia w relacjach ze wszystkimi osobami, także w rodzinie i w przyjaźniach, ponieważ chodzi o ów wymiar życia chrześcijańskiego, który nie jest przywilejem tylko tego, kto uczynił je wyborem życia.

Dziewictwo jest możliwe jedynie dzięki przebogatej więzi z Chrystusem, z której wypływa wolność, darmowość w relacji ze wszystkim i ze wszystkimi, w przeciwnym razie niemożliwe. Tylko jeśli jesteśmy „pochwyceni”, „przyciągnięci niczym przez magnes” przez Niego, będziemy mogli traktować wszystko w inny sposób. Chrystus jest jedynym, który może zaspokoić bezgraniczne pragnienie serca: jeśli będziemy Nim napełnieni, nie będziemy pragnęli niczego innego dla życia. W ten sposób, wsparci pełnią, jaką On wprowadza w nasze życie, możemy wejść w relację z każdym nie dlatego, by nam czegoś brakowało, lecz by dzielić się z innymi tym, co otrzymaliśmy.

Tym więc, do czego jesteśmy powołani, także wobec obecnego wyzwania, jest coraz większa zażyłość z Chrystusem i pogłębienie wiary, której weryfikacją jest wolność i darmowość w relacjach.

Wspierajmy jedni drugich wzajemnym świadectwem, aby przywołana na początku okoliczność nie osłabiła pasji komunikowania Chrystusa, wzniesając blask Jego piękna wobec wielu młodych ludzi, którzy niekiedy po omacku poszukują czegoś, co by zaspokoiło ich najbardziej ludzkie wymogi. Oby każdy z nas, szanując ich życie, które jest „święte” – ponieważ jest „manifestacją wydarzenia Tajemnicy obecnej w kruchości ludzkiej okoliczności” (ks. Giussani) – mógł stać się pośrednikiem spotkania z Chrystusem, „Drogą, Prawdą i Życiem”.

Wasz,

ks. Julián Carrón